

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Danmark.(Ud for Verdens Herregaarde)

Citation: Richardt, Chr.: "Danmark.(Ud for Verdens Herregaarde)", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Tredje Deel.*, 1895, s. 63. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt03-shoot-workid62591/facsimile.pdf> (tilgået 20. juni 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Tredje Deel.

Ja det er danske Hjerters Bøn
fra Hus og Hytte, Borg og Røn,
mod Himlens Kongesæde:
Velsign ham, Herre, manglede
med Aftenrødens skjønne Fred,
og giv ham *Konge*-Glæde!

Velsign hans Viv, hans Børn, hans Borg
og fri ham fra den *Konge*-Sorg;
Et Folk, tvedelt i Trætte!
Giv Visdom ham og Kraft og Mod,
til mellem Raad i Overflod
at vælge just det rette!

Og gid saa over Danmarks Land
som over Folkets Styrismænd
Guds Naade rigt udøses!
De Baand, som har til *Konge*-Navn
fast knyttet Folk og Fødestavn —
de Stavnsbaand aldrig løses!

Danmark.

Ud for Verdens Herregaarde,
lavt ved Klintens Fod,
klemte af mange Storme haarde,
staar vor Sømandsbød;

bygget kun af Eg og Klinker
hvor den hvide Skumblomst vinker,
dog en tusindaarig Rede
mellem Pile brede.

Gamle Jylland, han er Manden,
rolig, støt af Mod,
stærk i Viljen og Forstanden,
sejg som Lyngens Rod!
Klitten strør ham Sand i Stuen,
Blæsten rusker ham i Luen,
men i vaade Oljeklæder
vandt han Agt og Hæder.

Sjælland Konen er i Huset,
skjætter Arnens Ild!
Baade Skufferne og Kruset
hun har Nøglen til!
Mangen Saga har hun spundet,
mange Heltekranse bundet —
rap og dygtig, uden Kjælen,
og i Hjemmet Sjælen.

Trindt om Moders Skjørt sig muntre
Smaafolk uforsagt —
Mørn la'er sig helst beundre
i sin hvide Dragt!
Bornholm staar lidt alene,
bygger Taarn af sine Stene!
Lolland-Falster Legen ynde
om en Sukkertønde!

Eyen er den voxne Dotter,
ivrig fuld af Il!
Smuk hun er og rundt hun skotter,
let til Graad og Smil!
Snart hun haster til Forsamling,
snart hun stirrer ud mod Skamling,
snart hun mellem Humleranker
Fortidsminder sanker.

Der er nok af Fisk i Stranden,
Korn til Brød paa Bord;
men vi kives med hinanden,
tidt med onde Ord!
Garnene sig selv maa skjøtte,
Baaden er til liden Nytte,
gode Raad er blevne dyre —
Alle Mand vil styre!

Bort med Kurrerne paa Traaden,
reder vore Garn!
Sæt saa Skuldren under Baaden,
Mand og Viv og Barn!
— Havde vi vor Broder hjemme,
ham, hvem aldrig vi kan glemme,
end vi sammen skulde fejre
Kjærlighedens Sejre!

Til Sønderjyderne.

Brødre mellem tvende Have,
tvende Folk og tvende Sprog,